

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.
Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil.,
pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învolală.

Cuvântul ministrului de externe

O deputațiune a consiliului comunal din Viena s'a prezentat în 2 l. c. la ministrul de externe, contele Czernin. Primarul Vienei, Weisskirchner, s'a rugat de ministru, să binevoiască a da unele puncte de orientare, pentru poporațiunea capitalei, cu privire la îmbunătățirea aprovizionării în urma păcii încheiate la rășărit.

Cu acest prilej ministrul de externe, contele Czernin, a făcut declarațiuni de însemnătate deosebită.

Ocupându-se cu răspunsul prezidentului Wilson, Czernin a zis, că acest răspuns venit din America nu-l consideră ca nefavoritor. Ministrul nostru de externe are convingerea, că Wilson n'a voit să vâre neînțelegere între Berlin și Viena.

După aceasta a comunicat, că guvernul francez al lui Clémenceau, înainte de a se porni ofensiva noastră dela vest, a trimis întrebare la guvernul din Viena, *este oare dispus a intra în tratative, și dacă da, pe ce fel de teme?*

În acord cu Berlinul, — zice contele Czernin, — am răspuns la această întrebare. *N'am găsit altă piedecă, decât pretensiunea necondiționată a Franței asupra Alsației și Lorenei.* Parisul n'a voit, fără baza aceasta, să înceapă tratativele. Astfel a trebuit să pornim ofensiva noastră dela vest.

În vorbirea sa, ministrul de externe a dat lămuriri și cu privire la *pacea încheiată în București.*

Iată părțile acestea din cuvântul său:

Pacea cu România trebuie să formeze punctul de plecare al raporturilor noastre de prietenie.

Rectificările neînsemnate de graniță nu sânt anectări. Teritoriul din chestiune este aproape nelocuit și servește exclusiv în scopuri de siguranță militară.

Pentru scopul și promovarea navigațiunii pe Dunărea de jos și asigurarea Porții de fier, granițele se vor întinde până la înălțimile dela *Turnu Severin.*

Rectificând frontiera în ținutul minelor de cărbuni dela *Petroșeni* și în direcție sudică la depărtare de mai mulți kilometri, prin care trece în posesiunea Ungariei și înălțimea din pasul *Surdului*, — teritoriul minelor de cărbuni este mai bine asigurat.

Comitatele *Sibiu* și *Făgăraș* primesc un nou hotar în *lățime de 15—18 kilometri.*

La toate trecătorile de însemnătate, și adevă: la *Predeal*, *Buzău*, *Ghimeș*, *Bicaz* și *Tulgheș*, noua graniță s'a pus pe teritor românesc la distanță cerută de motive militare. Colțul de țară dintre *Bucovina*, *Moldova* și *Ungaria* aparține întreg Austriei, pentru a putea mai bine apăra capitala *bucovineană* împotriva atacurilor dușmane.

Tratatul de pace cu România are în vedere interesele monarhiei și în ceea ce privește prevederea poporațiunii noastre cu bucate, mijloace de trai și petrol.

Dacă România voiește să întrețină relațiuni amicale cu monarhia austro-ungară, va putea să dobândească în *Basarabia* cu mult mai mult, decât a pierdut în războiul acesta. Am căutat, ca prin încheierea păcii să nu rămâie un ghimpe pentru toate timpurile în sufletul poporului românesc.

Despre *Sârbia* oratorul a zis, că țara este cuprinsă de dorul păcii;

înțelegerea însă o împedecă să facă pace. *Bulgaria* trebuie să primească unele părți, locuie de bulgari; dar monarhia nu voiește nici decum să nimicească *Sârbia*, ci să-i deie puțința dezvoltării.

Cătră sfârșitul cuvântului său, contele Czernin și-a desfășurat politica de pace, care dorește să o realizeze nu prin rugăminte și implorațiuni, ci prin puterea noastră fizică și morală. Ne aflăm la ultimul capitol al războiului universal. Nu este departe vremea, când ne vom gândi la anii mai din urmă ca la un vis. Politica unor conducători cehi, cari voiesc să sguđuie statul austriac și să rupă câteva părți din teritoriul Ungariei, nu găsește răsunet la poporul ceh, care în general este leal.

Acestea sânt lămuririle rostite deputațiunii consiliului comunal vienez. Împărțășirea lor s'a făcut având în vedere, că *delegațiunile* nu s'au putut convoca, — și luând în seamă, că în proximele zile contele Czernin se va întoarce la *București* pentru a termina tratativele de pace, care decurg încet și a căror durată, — sfârșește oratorul, — nu se poate hotărâ înainte.

La ministrul de culte.

Excelența Sa, I. P. Sfințitul mitropolit și arhiepiscop *Vasilie Mangra* și PP. SS. Lor episcopii *Ignatie I. Papp* al *Aradului* și *Dr. E. Miron Cristea* al *Caransebeșului*, s'au prezentat în 28 Martie la Excelența Sa domnul ministru de culte și instrucție publică, contele *Albert Apponyi*, și i-au predat adresa Consistorului mitropolitan cu privire la executarea gradată a articolului de lege XX din 1848. Ministrul a declarat, că va cerceta în mod temeinic cuprinsul adresei prezentate.

Raporturile între Ungaria și România

Ministrul de comerț, *Szterényi József*, a declarat următoarele în decursul unui interviu, ce l-a acordat în *București* unui ziarist:

— Excelență, de ce principiu s'a lăsat condusă monarhia, și în primul rând guvernul ungar, la încheierea păcii cu România?

— Nu de politica retorsiunii, ci de politica concilianței, a răspuns ministrul. Ne-am silit să convingem pe români, că au comis o mare greșală, atunci când s'au ridicat în contra vechilor aliați, și că soarta lor în viitor este condiționată de raporturi prietenești față de monarhie și față de națiunea ungară. În sfârșit ne-am silit să câștigăm garanții pentru viitor în chestia frontierei. Acesta a fost unul din scopurile noastre.

Al doilea principiu a fost: să ne salvăm interesele materiale, dar fără să creem o situație insuportabilă României.

Această atitudine a noastră ne îndreptățește a spera, că România în viitor își va căuta fericirea alături cu noi, și va recunoaște, că existența ei națională este legată de monarhie și de Ungaria, din partea cărora nici odată n'a amenințat-o primejdie, ci din contră pretinia noastră i-a asigurat dezvoltarea.

— Excelență, conform impresiilor câștigate aici, care este oare condiția, ca pe baza tratatului să se asigure armonia între România și Ungaria și în special față de Ungaria?

— Opinia publică din România să renunțe la orice aspirațiuni utopice, și după aspra lecție, ce a primit-o, sperăm, că-și va veni în fire; și dacă în viitor, ceea ce încă sperăm, frânele

FOIȘOARA

Tovarășul de drum

— De Andersen —

(Fine)

Tinărul avea să ghicească, unde este îndreptat gândul ei? Fata îl privi cu bună-tate. Dar când el rosti vorba: *la ghete*, ea se făcu galbenă ca ceara și începă să tremure din tot trupul. Înzădar! Ionică nimerise răspunsul.

Mare bucurie în palat! Împăratul, cu toată bătrânețea lui, începă să sară ca un copil. Ceilalți, de bucurie că joacă împăratul și că Ionică fu băiat cu noroc, începă să bată din palme.

Și tovarășul se bucură mult, când află că lucrul a mers bine; Ionică își împreună mâinile și mulțămind Domnului se rugă să nu-l părăsească nici d'acici încolo.

A doua zi avea să răspundă la altă întrebare.

Seara trecu tot ca cea de ieri. Când Ionică dormea, tovarășul urmărind fata de împărat, sbură iarăș cătră deal. Pe drum bătea mai aspru în spatele domniței; acum luase cu sine două nuele. Iarăș intră pe

nevăzute în deal, văzū și auzi tot. Fata avea să gândească *la mânușă*, și tovarășul iarăș spuse lui Ionică, cum ar fi visat. Astfel, vezi bine, deslegă întrebarea a doua. Nouă veselie izbucni în palat, toți săreau și jucau, tocmai ca împăratul în ziua dintâi; — dar fata ședeă pe un covor și nu zicea nici un cuvânt.

Soarta lui Ionică atârna de întrebarea a treia. Dacă va deslega-o și pe asta, se va însura cu fata împăratului și va moșteni împărăția; dacă nu o va deslega, au să-i tae capul, iar ochii lui frumoși albaștri vor fi dejunul vrăjitorului plin de răutate.

Ionică se culcă seara de timpuriu, se rugă și adormi. Însă tovarășul iarăș luă aripile pe umeri, își legă sabia la brâu, apucă în mână nuelele toate trei, și sbură cătră palat.

Era noapte oarbă. Vijelia urlă; țiglele de pe case cădeau la pământ; pomii din grădină, de care spânzurau oasele crăișorilor, se îndoiu de vânt ca trestii; în fiecare clipă fulgeră și tună îngrozitor.

Fereastra se deschise, și fata sbură afară. Galbenă la față, dar răsând de vifor, sbură mai departe; mantaua ei fâl-făia ca o pânză de corabie, umflată de vânt. Tovarășul, mereu pe urma ei, o bătea

fără milă cu nuelele, sângele ei picură pe pământ. Fata abea mai putea sbură. Sosiră la deal.

— Ce grindină! Ce vifor! — grăește fata, — n'am mai pomenit așa vreme.

— Ce-i prea mult nu-i sănătos, — zise vrăjitorul.

Povestii fata cum pețitorul ghici și întrebarea a doua; dacă va răspunde și la a treia, ea trebuie să se mărite, și n'o să mai vină în deal, și n'o să mai poată învăța vrăji frumoase, ca până acum. Se mahnă până'n suflet.

— N'are să ghicească, — zise vrăjitorul, — vom iscodi un lucru, la care el nu poate să se gândească numai atunci, când va fi mai mare meșter decât mine.

După aceasta luă fata de mână și se preumblară prin largul odăii, înconjurați de drăcușori. Păianjenii roșii alergau în sus și în jos, buhele băteau toba; sueră cucuveaua și greerii negri cântau în fluierțe. Cum vedeși, cheful eră în toiul lui.

După ce își petrecură binișor, fata avea să plece acasă. Vrăjitorul îi zise, că are să o petreacă cătră casă, dorind să mai fie câtva timp împreună.

Și sburără lângă olaltă prin viforul turbat. Tovarășul făcu nuelele bucățele pe

spatele lor. Așa vijelie nu mai simțise nici vrăjitorul. Înaintea porții palatului își luă rămas bun dela fată, și-i șopti în ureche: *«Să te gândești la capul meu».*

Tovarășul trase cu urechea și pricepă. Fata se strecură pe fereastra deschisă în odaia ei, iar vrăjitorul cu gândul să se întoarcă acasă. Dar tovarășul nostru repede îl inhață de barba neagră și dintr'o lovitură îi rețea capul... Vrăjitorul n'avu chip să strige nici: Vai! După aceasta îi ridică corpul și-l aruncă în lac, să fie hrană peștilor. Capul, după ce-l spălă, îl puse în năframă și plecă la cărciumă, să se odihnească.

A doua zi dete lui Ionică năframa legată și-i zise, să nu o deschidă până când fata îl va întreba: la ce se gândește ea?

În palatul domnesc se adunară atâția oameni, de abea încăpeau. Sfatul țării ședeă în scaune cu perine; împăratul se îmbrăcase în haine nouă, în mână schiptrul, pe cap coroana de aur lustruită, ca la o sărbătoare. Dar fata era galbenă și întristată, avea o haină neagră, de gândeai că se duce la îngropăciune.

— La ce mă gândesc? — întrebă domnița.

Ionică nu zise nimic; ci deslegă nă-

guvernării le vor avea în mâinile lor politicieni serioși, cari voesc să facă o politică reală, — va urma raportul reciproc de pretinție. Dar, la tot cazul, se reclamă din partea guvernelor române o politică energică și sinceră. **Energică** față cu publicul din România, care zeci de ani a fost indus în eroare în urma unei politice egoiste de partid, și **sinceră** față cu noi, ca să se evite posibilitatea oricărei neînțelegeri.

— În chestiile economice, care vor fi în viitor relațiile României față de noi?

— Economicește România a fost de fapt de sute de ani atașată la Ungaria din toate punctele de vedere. Întreaga industrie de lângă frontiera ardeleană a fost destinată pentru România. Durere, această situație s'a schimbat esențial. România a încetat a mai fi piața, care a fost odată, pentru industria ungară; dar după pace trebuie să facem iarăș tot posibilul, să atașăm România la noi și economicște. Aceasta nu va merge ușor; dar, interese foarte importante politice și economice reclamă, să facem tot posibilul în această direcție. Acesta este interes comun pentru România și Ungaria. În punctul acesta rol însemnat va avea industria ungară, deși de altă parte nu se poate nega, că în viitor situația va fi cu mult mai grea, de cum a fost în trecut.

— Cum aud, în cece privește comunicația pe Dunăre, a fost un schimb foarte viu de păreri.

— În chestiile economice în viitor, va avea rol foarte însemnat comunicația pe Dunăre, care poate da altă direcție raporturilor comerciale. Aici trebuie să ținem cont de străduințele germanilor, cari vreau să exploateze acest drum. Tocmai pentru că azi în chestia aranjamentelor pe Dunăre nu este în avantaj nici Ungaria, nici Austria, atarnă numai dela ele amândouă, ca în chestia comunicației dunărene să-și asigure un tratament egal. Deci va atârna dela iscusința întreprinderilor noastre, ca nu numai să susținem poziția celor două state ale monarhiei în România și Bulgaria, ci această poziție s'o întărim și mai mult în legătură cu Marea neagră și mai ales cu Ucraina.

În favoarea unui compromis. Ziarul vienez *N. Fr. Presse*, în articolul său de Paști scrie: Deslegarea problemei dreptului electoral se pare că va urma prin mijlocirea unui *compromis*. Factorii responsabili nu se gândesc nici decât la jertfirea părților de căpetenie ale proiectului, prin urmare partidul național al muncii va trebui să facă concesii mai largi. În împrejurările actuale guvernul ar putea pu-

blica *alegeri nouă* mai curând în Septemvrie, căci vremea recivării și a secerșului nu este potrivită în acest scop. În noua cameră ar intra o puternică *opozitie*, așa încât proiectul legii electorale, — camera având și alte lucrări urgente, — *abea s'ar rezolvă în cursul unui an*. Presupunând că reforma electorală va fi votată de cameră în primăvara anului viitor 1919, chestiunea totuși nu-i definitiv deslegată. Proiectul va ajunge la *casa magnaților*, unde va forma obiect de nouă luptă, *cu nădejde puțină d'a obține majoritatea*. N'ar rămânea alt remediu de cât reformarea casei magnaților: la aceasta se cere earăș timp. Ar trece din nou un an de zile, până când proiectul de acum ar fi votat din partea casei magnaților. Va să zică, ar trebui *doi ani*. Pe calea unui compromis reforma dreptului de alegere s'ar rezolvă mai repede.

Alegeri de deputați sinodali în Arhidieceză

Alegerile din *cler* pentru noul period 1918—1920 la sinodul arhidiecezan s'au făcut *Joia* trecută.

Au fost aleși următorii domni:

În Cercul I. Sibiu: Dr. Ilarion *Pușcariu*, arhimandrit, vicar arhiepiscopesc în Sibiu.

În cercul II. Săliște: Dr. Ioan *Stroia*, protopresbiter în Sibiu.

În cercul III. Sebeș: Sergiu *Medean*, protopresbiter în Sebeș.

În cercul IV. Alba-Iulia și cercul V. Deva: Nicolae *Ivan*, asesor consistorial în Sibiu.

În cercul VI. Hațeg: Lazar *Triteanu*, asesor consistorial în Sibiu.

În cercul VII. Iliș: Iosif *Morariu*, protopresbiter în Dobra.

În cercul VIII. Geoagiu: Dr. Ioan *Dobre*, protopresbiter în Deva.

În cercul IX. Zarand: Vasile *Dămian*, protopresbiter în Brad.

În cercul X. Câmpeni: Petru *Popoviciu*, protopresbiter în Abrud.

În cercul XI. Turda: Iovian *Murășan*, protopresbiter în Turda.

În cercul XII. Cluj: Dr. Eusebiu R. *Roșca*, arhim. dir. sem. în Sibiu.

În cercul XIII. Solnoc: Teodor *Herman*, protopresbiter în Dej.

În cercul XIV. Bistrița: Vasile *Duma*, protopresbiter în Reghin.

În cercul XV. Târnava: Mateiu *Voileanu*, asesor consistorial în Sibiu.

În cercul XVI. Sighișoara: Dumitru *Moldovan*, protopresbiter în Sighișoara.

În cercul XVII. Treiscaune: Dr. Octavian *Costea*, secretar consistorial în Sibiu.

În cercul XVIII. Brașov: Dr. Nicolae *Regman*, revizor școlar în Sibiu.

În cercul XIX. Bran: Dr. George *Proca*, asesor consistorial în Sibiu.

În cercul XX. Făgăraș: Nicolae *Borzea*, protopresb. în Făgăraș.

Scrutiniul alegerilor mirenești se face în Dumineca din 25 Martie v. (7 April n.)

frama și o arată... Se înfioră și el, când văzu căpățina vrăjitorului.

Cu groază priviră curtenii la acest cap de urăciune. Fata rămase înmărmurită; în sfârșit se ridică, își întinse mâna către tinărul, care deslegă și a treia întrebare.

Fără să se uite la el, suspină:

— Da, tu ești acum mirele meu. Astăzi ne vom serba nunta.

— Așa înțeleg, — strigă împăratul, — asta-mi place.

Oamenii se însuflețiră. În oraș se începură cântările și muzica. Trăgeau clopotele; steagurile negre fură date jos și toată jalea se prefăcu în bucurie.

În piață sfârșeau la frigare trei boi mari, găini și rețe. Tot omul care avea poftă, putea să-și tae câte o bucată. Din fântânile săritoare, în loc de apă, ieșea vin minunat. Brutarii împărțeau cornuri, frânzele și colaci pe nimica.

Ostașii dau din tunuri, iar copiii din pușculițe. În palat mâncau, își poșteau noroc și închinau în sănătatea tuturor. În tot locul stăpânea veselie, oamenii strigau și chiuiu de răsuna aerul cale de o poștă de gura flăcăilor:

Așa joacă pe la noi:
Doi nainte, doi napoi,
Hop!

Sus în zdrențe cât puteși,
Că de mine rămâneși,
Hop!

Bate-ți cizma pe tureac,
Dacă n'ai mălai în sac,
Hop!

Și cine ar putea spune tot! Dar fata împăratului și de aici încolo rămase vrăjitoare și nu putea suferi pe Ionică. Tovarășul de drum află lucrul și cinstii lui Ionică trei pene de lebedă și o sticlută cu picături, zicându-i să așeze o albie cu apă înaintea patului ei, și când ea va călca în apă, el să arunce penele și picăturile în albie, iar pe fata de împărat să o cufunde de trei ori în apă: atunci n'o să mai fie vrăjitoare și are să-l iubească.

Ionică ascultă povața tovarășului. Când ea căzu în apă, încep să strige și să dea din mâni, și îndată se prefăcu în lebedă neagră. O cufundă a doua oară în apă și se făcu albă ca laptele, numai la gât avea o pată mică neagră. Ionică mulțumii lui Dumnezeu, și vâră a treia oară lebedă sub apă. Deodată se schimbă într'o femeie mi-

Mersul războiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 3 April. (Of.) În valea dela Etsch am respins trupe de recunoaștere italiene.

Budapesta, 4 April. (Of.) Pe frontul de munte italian s'a înviorat întru câțva lupta de artilerie. Cu prilejul înaintărilor de recunoaștere, dușmanul ni-a lăsat în mâni mai mulți prizonieri.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 3 April. (Marele cartier general). Frontul *vestic*: Lângă Lens și la sud de aceasta, din timp în timp, luptă violentă de focuri. În cursul zilei s'a restrâns activitatea războinică la lupte de tunuri și de recunoaștere. Atacul companiilor en gleze împotriva Ayettei le-am respins în contraatacuri. Dușmanul, cu mari puteri, a atacat seara între Marcelcave și valea Luce, l-am respins cu grele pierderi pentru dânsul. Prin asalt am cuprins înălțimile ce se ridică la sudvest de Moreuil. Artileria franceză pustiește mai departe Laonul.

Înaintea Verdunului și în partea din mijloc a Vosgilor s'a redeșteptat lucrarea artileriei. La sudvest de Mirzbach, cu prilejul unei înaintări reușite, am făcut prizonieri.

Baronul Richthofen, căpitan de cavalerie, a secerat biruința aeriană a 75-a.

Pe celelalte fronturi nimic nou.

Berlin, 4 April. (Marele cartier general). Frontul *vestic*: Pe linia de luptă, la sud de Somme, s'a redeșteptat activitatea războinică. Prin surprindere și după o pregătire puternică de tunuri, dușmanul a încercat zădărnice în zorii zilei și după amiază, de patru ori, să ocupe înălțimea ce i-am smuls-o la sudvest de Moreuil. Atacurile sale, împreunate cu grele pierderi pentru dânsul, s'au zădărnicit. Înaintea Verdunului și de-a lungul pădurii Parroy s'au dat în multe locuri lupte vii de artilerie.

Frontul *răsăritean*: Trupe germane, în înțelegere cu guvernul finlandez, au pus piciorul pe uscatul Finlandei.

Pe celelalte fronturi nu sânt noutăți.

Ludendorff.

A V I Z

Spre orientare se comunică, că aceia cari voiesc să facă examen particular (în cale privată) al vreunui curs pedagogic la seminarul arhidiecezan «Andreian», au a-și înainta cel mai târziu până în 1 Mai a. c. cererea Direcțiunii seminariale, adresată Consistorului Arhidiecezan.

La cerere sunt a se aclude următoarele documente:

1. Extras matricular, că sunt români greco-orientali și că în luna Iunie a anului precedent au împlinit anul al 14-lea al etății.

2. Testimoniu școlar despre absolvarea de 4 clase gimnaziale, reale ori civile, respective despre absolvarea cursului pedagogic anterior.

3. Testimoniu dela medicul oficial al comunei (cercual) despre aceea că este sănătos și apt pentru chemarea învățătoarească.

4. Testimoniu dela oficiul comunal despre ubicațiunea și despre starea civilă a tatălui.

5. Testimoniu dela autoritatea respectivă (comitetul parohial) despre conduita morală.

Candidații absolvenți deja de vreun curs la institutul seminarial vor alătura numai documentele de sub p. 2 și 5.

Sibiu, la 16/29 Martie 1918.

Consistorul arhidiecezan.

Versuri soldățești

— De Const. Bordea —

*Frunză verde de maslin,
Ascultați la Constantin,
Că scrie din bătălie,
Numai Dumnezeu îl știe.
Și din tunuri și șrapnele,
Doamne, greu mai scapi din ele.*

*Frunză verde, măr bătut,
Pe unde noi am trecut
Multe lucruri am văzut:
Codri și păduri cu spin,
Și mormânturi de străini,
Cruci și tufe d'ale mici,
Și mormânturi de voinici.
Munte, munte, sloi de gheață,
Mulți voinici ai strâns în brață,
Astăzi, mâne ori poimâne,
Mă vel strânge și pe mine;
Dar mă rog la Dumnezeu,
Să mă ferească de rău!*

nunată. Acum se făcu și mai frumoasă și cu ochii plini de lacrimi mulțumii omului, care a scăpat-o de vrăji.

În dimineața următoare împăratul și curtea lui veniră la ei să le poștească toate fericirile. Mai pe urmă sosi tovarășul de drum, cu straița în spate și cu bățul în mână. Ionică îl îmbrățișă și-l rugă să nu plece, căci lui are să-i mulțamească binele, de care are parte. Dar tovarășul răspunse cu blândețe:

— Nu pot rămânea, e vremea să plec. Eu n'am făcut altceva, decât mi-am plătit o datorie. Iți mai aduci aminte de mortul, pe care oamenii răi era să-l batjocorească? Tu li-ai dat toată averea ta ca să nu se atingă de sicriu, și să lase în pace pe cel mort. Mortul acela, sânt eu.

Și tovarășul perl din vedere.

Nunta țină o lună întreagă... Ionică și soția sa se iubeau mult. Iar bătrânul împărat ajunse zile norocoase, când nepoții săreau pe genunchii lui și se jucau cu cărja împărătească. După moartea lui ajunse împărat Ionică. Și împărătește și astăzi în fericire, de n'a fi murit.

Trad. de Lolo Hodoș.

Știrile zilei

Predică în Catedrală. În Duminică a III-a din sfântul și marele post, în 25 Martie, va predica în catedrala din Sibiu, protoiereul asesor consistorial, părintele Dr. *George Proca*.

Călătoria ministrului de alimentație publică. Ziarele din capitală aduc știrea, că în zilele proxime ministrul de alimentație, Prințul Windischgraetz, va călători în Ardeal spre a cunoaște mai deaproape starea aprovizionării locuitorilor din Ardeal.

Raporturile monarhiei cu Turcia. Camera otomană în ședința din 31 Martie a. c. a debătut contractele afacerilor externe față de monarhia noastră. În cursul dezbaterilor s'a accentuat, că contractele cu puțină abatere sânt identice cu convențiile onulare încheiate de Turcia cu Germania. Contractele încheiate vor statornici raporturi mai strânse între monarhie și Turcia pe teren economic și comercial. Camera a încredințat guvernul să subscrie contractele.

Concertul dnei Triteanu în Budapesta. În seria concertelor filarmonice, organizate în reduta din Budapesta, se ține astăzi, Sâmbătă, concertul cântăreței noastre de operă, al doamnei *Veturia Triteanu*.

Distincție. Mareșalul Hindenburg a fost decorat din partea sultanului Mohamed V cu ordinul Medgidie cu diamante și săbii.

Consilieri intimi. Majestatea Sa regele Carol a acordat episcopilor Dr. *Ottokár Prohászka* din Alba-regală și contele Iuliu *Zichy* din Pécs, dignitatea de consilieri intimi.

Prelegerile publice despre războiul mondial de astăzi, anunțate în Nr. 26 c. al ziarului nostru, se încep *Duminică în 7 Aprilie n. 1918*, în sala festivă dela școala civ. de fete a Asociației (Str. Șaguna Nr. 8), la 5 ore d. a. Taxa intrării e 1 cor. de persoană, în favorul fondului filantropic al școlii. Pentru elevs gratuit.

Un arhiepiscop pentru preoții săi. Arhiepiscopul Arpad Várady din Kalocsa încă în anul trecut a donat fondului preoțesc al eparhiei romano-catolice de Kalocsa suma de 200.000 coroane. Arhiepiscopul a ordonat ca fiecare preot al său dacă se pensionează să primească o sumă mai mare și pe lângă aceasta să beneficieze de ajutor anual de război în mărime de o mie de coroane.

Statificarea școlilor. Toate ziarele budapestane publică următoarele: Ministrul de culte și instrucțiune publică intenționează a statifica 200 școli în comitatul Hunedoarei. S'a și pornit procedura de statificare. Până acum au fost statificate școlile următoare, în mare parte greco-orientale române: Bărești, Livezeni, Beriu, Ohaba-de-sub-peatră, Nucșoara, Șibot, Orăștioara-de-jos, Balomir, Bintiși, Orăștioara-de-sus, Gelmar, Castău, Costești, Mărtinești, Dâncul-mare, Sibielul-vechiu, Pricaz, Pișchinț, Romos, Romoșel, Turdaș, Vaidei, Batiz și Sânta-mărie-de-peatră.

Reîntoarcerea refugiaților. Ministrul de interne a dispus ca refugiații ungari din comitatele Ciuc și Treiscaune să se reîntoarcă la vetrele lor. Refugiații primesc dela forurile administrative bilet gratuit de călătorie și mâncare pe 3 zile.

Propagandă cu aeroplane. În Berlin și jur s'a pornit o acțiune febrilă în favoarea noului împrumut de război german. O multime de aeroplane cutrieră văzduhului și aruncă între locuitorii capitalei ilustrate, cari înfățișează orașe pustiite și oameni omorâți cu bombe din aeroplane. Ilustrațiile au inscripția: Noi v'am scăpat, ca să nu ajungeți și voi la asemenea soarte, de aceea subscrieți la împrumutul de război.

Scrisorile lui Tolstoi. Din Stockholm se anunță, că toate scrisorile adresate de contele Leon Tolstoi fratelui său din Pirogovo au fost nimicite cu ocazia devastării moșiei din Pirogovo.

Dela o nuntă. Nuntașii mirelui *Ioan Moldovan*, învățător în Lepindea, și ai miresei, dșoara *Aurelia Holerga*, fica economului Silvestru Holerga din Măgărei, în marea veselie, gândindu-se la lipsurile ce le duce meseriașul român, au binevoit a dăruia la *Legatul Ilarie Chendi pentru ajutorarea copiilor săraci din Dărbos, aplicați*

la meserii», precum urmează: Zaharie Popa, paroh (Richisdorf) și Emil Sămărghițan, paroh (Căpâlna) câte 4 cor., Ioan 10 cor., Glicheria Holerga, I. Holerga, Silvestru Holerga, tatăl miresei, Maria Stanciu, Silvestru Holerga, vărul miresei, Achim Nicula și Olivia Sămărghițan, câte 1 cor., Teodor Cosma (Căpâlna) și Suciu, Inv. penz., câte 2 cor., Paraschiva Andreiu și mătușa miresei, câte 20 bani, cu totul 29 cor. 40 fil. Pentru prinos aduce calde mulțumite: *Vic. Tordășianu*, prezidentul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

Orașele franceze Noyon și Albert. Noyon, în Picardia, are însemnătate istorică. Aici s'a încoronat în anul 768 Carol cel Mare. În Noyon s'a născut *Calvin*, reformatorul și părintele calvinismului. Orașul Albert a primit numirea sa dela *Albert de Luynes*, favoritul regelui Ludovic al XIII-lea. Albertul are o veche biserică, despre care se spune că s'a clădit în veacul al XI-lea. Este un loc celebru de pelerinaj.

Mulțumită

Neputând răspunde în particular fiecăruia pentru condolențele trimise mie din tristul incident al trecerii la vecinicie a scumpului și neuitatului meu fiu *Dr. Nicolae Aron*, medic, — pe calea aceasta mulțumesc tuturor rudeniilor și preștinilor, precum și on. preoții cari au oficiat slujba divină, asemenea și on. jandarmerii din Ciora, care în frunte cu sergentul major a dat ultimele onoruri militare și a ajutat împreună cu junii soldați din Ciora la astrucarea scumpului meu fiu.

Ciora-de-jos, la 30 Martie 1918.

Jalnica mamă:

Laura Aron n. Tomuș.

Despre Ucraina

— O conferență —

În localul școlii de fete *Profesorii Asociați*, din București str. Al. Lahovary Nr. 39, dl *Zamfir Arbore*, cunoscutul scriitor și om de carte, a ținut o foarte interesantă conferență despre Ucraina.

Bătrânul conferențiar e stăpân pe toate mijloacele simple, care pot atrage atenția respectuoasă și interesată a unui auditoriu înțelegător. Cu însuflețire și multă știință a lucrurilor acest vechi luptător al libertății a adus despre Ucraina liberă informații istorice, filologice și psihologice din cele mai instructive.

Conferențiarul a arătat mai întâi situația geografică a Ucrainei. Întins pe malurile Niprului, ținutul ocupat de ucrainieni, (sau Ruteni, sau Maloruși, sau Huțeni, s. Huțuli) are o întindere de vre-o 13.500 mile geometrice pătrate. Poporul rutean formează o nație de peste 36 milioane înși, din care 32 milioane se găsesc compacti la sudul fostului imperiu al țarilor.

Ucraina e unul din ținuturile cele mai bogate ale fostei Rusii. După statistica din 1910, numai recolta grâului, orzului și secarei a dat 215 milioane chintale, iar 88 la sută din totalul sfeclei ce se întrebuințează în Rusia la fabricarea zahărului a fost dat de guvernămintele Kiev, Podolia, Volinia și Cernigov.

Bogată e această țară în vite, iar avuția minieră e considerabilă; 66 la sută din tot fierul Rusiei îl dă Ucraina și tot aici se află singurele mine de cărbuni ale fostului imperiu.

Conferențiarul a făcut apoi o pricepută prezentare a tipului etnic ucrainean. A arătat deosebirile între limba ruteană și celelalte limbi slave, și a insistat cu deosebire asupra literaturii populare a neamului rutean. În deosebire a vorbit dl Arbore despre faimoasele Dumi, gânduri, cari caracterizează literatura populară și în care s'a sintetizat toată istoria acestui popor fără noroc. Din această bogată și fragedă literatură — purtată din loc în loc și din generație în generație de cobzari, rapsozii ruteni, — au izvorât marile opere ale simfiriei și culturile ucrainene. Cel mai mare dintre scriitorii acestui popor e Șevenco, asupra vieții și operei căruia dl Arbore a insistat înduioșat și cu competență.

Una din poeziile acestui pictor-poet, ieșit din robii ce erau o marfă ieftină în imperiul țarist dinaintea anului 1845, a fost decretată azi, în statul liber ucrainean, ca imn național.

Multe informații interesante a dat apoi conferențiarul despre istoria poporului maloruș.

În secolul al XIII-lea se cunoșteau deja cele trei ramuri ale slavilor din Rusia de azi: la sud erau ucrainenii, la nord-

vest rușii-albi, iar spre nord-ost grupul Kazan-Vladimir (popoarele moscovite de rasă slavă-mongolă).

Bătut de năvălirile turce și tătare, asuprit de dominația polonă și lituană, poporul ucrainean, care rezistase vitejește pe malurile Niprului (unde a și întemeiat o fortăreață faimoasă: Sicei-Zaporoșnene), fu silit în 1654 să se unească cu Moscova pentru a se putea apăra. De atunci încep nenorocirile Ucrainei.

Țarii izbutiră prin inobilarea șefilor politici malo-ruși să instrăineze pe aceștia de neamul lor. Poporul fu curând dat ca rob acestor inobiști, cari îi exploatare alături de moscoviți.

Așa se pierdu libertatea și tendința firesc-democratică a organizației sociale ucrainene.

Conferența s'a sfârșit cu o învățătoare cercetare a relațiilor românilor cu poporul rutean. În dese momente ale istoriei române găsim pe români alături de ucrainenii luptând, ba împotriva turcilor, ba a tătarilor, ba a polonezilor.

Domnitorii Moldovei au avut relații nu numai politice, ci și de rudenie cu șefii ucrainenii.

Dl Arbore a terminat scoțând în relief asemănarea de situație geografică și de suferință istorică a neamului românesc și a celui ucrainean. Spre deosebire de noi, însă în Ucraina au fost intelectuali cari au păstrat mereu unitatea morală și culturală a poporului lor și au păstrat-o neatinsă pentru zilele mari de acum.

G. T.

Din Săliște

Cu prilejul adunării generale a «Cassei de păstrare».

Belșugul de numărare, ce inundează lumea, apasă tot mai mult și mai greu asupra institutelor noastre de economii și credit.

Povara aceasta, de trei ani încoace, într-o formă mai mult sau mai puțin tânguitoare, o găsim exprimată în toate rapoartele băncilor noastre.

Deși puține, totuși pe lângă cele câteva bănci cu capitaluri sociale de 1—6 milioane, la care s'a putut ridica sârăcia poporului român până acum, a ajuns o seamă din rândul celor mijlocii, prin răvnă nepregetată de muncă și stăruință a conducătorilor, să treacă cu izbândă peste neplăcicia vremurilor nemaipomenit de vitrege. Fără căuta cuvinte de laudă, între cele ce au știut mai bine să se acomodeze împrejurărilor excepționale, prin care trecem, a fost și este «Cassa de păstrare» din Săliște.

Bilanțurile anilor din urmă, îndeosebi al anului 1917, prin însemnatul venit net de 70,164 Cor. după un capital social de 500.000 Cor. dovedește d'ajuns afirmățiunea, ce voim a o scoate la lumină.

Organizația fericită, care i-au dat-o întemeietorii, s'a păstrat cu mici abateri, reclamate de împrejurări. A dat, în timp de 34 de ani, din venitul ce a realizat, sume considerabile pentru scopuri culturale și filantropice.

Din venitul anului 1917, aceasta bancă a jertfit acum 19,213 Cor. Cifrele vorbesc de sine!

Rezultatele frumoase, realizate de acest institut pe teren economic și cultural, au fost accentuate în diferite rânduri, în ziarele românești și în presa străină. O foaie de specialitate ungurească din Budapesta scria, mai anii trecuți, în următorii termini elogioși despre activitatea reuniunii: «Cassa de păstrare din Săliște, înființată la anul 1884 cu un mic capital social, nu numai desvoltă în această comună românească spiritul de economie și satisface trebuințele de credit ale populației, dar a dat și ajutor pentru a se crea unele instituțiuni de o deosebită importanță și utilitate publică; fără acest ajutor instituțiile acestea nicidecum nu s'ar fi putut înființa, și astfel a ajuns între institutele de bani, cu caracter filantropic, adevărat record».

Propășirea acestei bănci se atribuie în parte împrejurărilor favorabile ale locuitorilor din margine, oamenilor înzeștrați cu însușiri bune comerciale, cari prin împrumuturi potrivite, prin economisiri și depuneri, au stat în strânsă legătură cu «Cassa de păstrare»; dar de altă parte avem s'o atribuim stăruințelor și iscusinței înțelegătoare a directorului executiv, dl *Constantin Herța*, care prin numeroasele efecte publice lombardabile, în valoare de 1.689,250 Cor., a căutat cu mult succes să întărească îngrădirea institutului, — să între și să țină prietenească legătură cu băncile mari românești și străine din patrie.

* v. Raportul direcțiunii la 20-a adunare generală.

Adunarea generală ținută în 28 Martie a. c. st. n., în încrederea neșovăitoare a conducerii, prin hotărârea unanimă a ridicării capitalului social la un milion, înaintea acestor instituțiune de bani în șirul băncilor noastre celor de frunte.

Dorind institutului succese desăvârșite, așteptăm ca susținând și în viitor creștinescul obicei al filantropiei, în proporția ridicării capitalului social să se răsfângă și binefacerile sale asupra multelor cerințe șilipsuri economice culturale, ca numele bun câștigat să și-l păstreze, cu scumpătate și în viitor.

Despre aceastane oferă garanță munca neobosită, conștientă și devotamentul dlui director executiv Const. Herța, care într'un cuvânt potrivit a accentuat importanța deosebită a acestui moment, când banca înființată la 1884 cu un capital de 26,000 Cor. ajunge la un capital social de un milion de coroane.

Un acționar.

Mulțumită

În scopul contribuției la cumpărarea unui potir, a unui disc, a două sfeșnice pe sf. prestol, a unei țuioare de vin și apă la proscomidier, făcând apel la poporul credincios din comuna Veseud (tract. Agnita) au binevoit a oferi obolul lor toți oamenii de inimă, la cari m'am adresat, cu următoarele sume:

Sofia Morar Nr. 120	Cor. 30—
Ana și Gheorghe Varga 123	30—
Ana Varga 77	22—
Ana Varga 79	10—
Vasile Varga 79	20—
Ana Gergel 83	40—
Elena și Maria Varga 84	10—
Iosif Pascu 5	10—
Samoil și Eva Varga 122	20—
Vict. Rus 98	10—
Ana și Simion Varga 97, 99	20—
Maria Varga 105	10—
Paraschiva Varga 105	20—
Maria Varga 16	10—
Simion și Ioan Varga 77	10—
Florea Pod 111	10—
Maria Tilea 87	6—
Ioan Varga 87	8—
Ana și Ioan Varga 130	5—
Maria Potor 118	5—
Ana Ionașcu 94	4—
Ana Pascu 95	5—
Simion Carculea 112	3—
Nistor Pod 136	2—
Dum. Zlat 134	2—
Maria Varga 104	3—
Veronica Morar 108	2—
Zenovia Maniș 103	4—
Nicolae Lascu 124	2—
Nicolae Ignat 125	2—
Ana Tiriba 106	3—
Ana Martin 129	2—
Paraschiva Găină 115	1—
Ioan Fleșar 4	1—
Maria Comizea 137	1—
Ioan Bărtuș 135	1—
Maria Ignat 107	—60
Maria Ignat 125	—40
Ana Carculea 134	2—
Rusalin Pod 139	4—
Zenovia Său 138	2—

Suma totală: Cor. 353—

Dumnezeu să respălătească fiecăruia pentru jertfă adusă.

Veseud, 15/28 Martie 1918.

Valeriu Hurdu,
paroh ort. rom.

Poșta redacției

Dlul G. Pleșa, în Viena. Adunați poezii din popor, și sperăm să fiți mai norocoși.

Dlul I. B. în? În numărul viitor. Mulțumiri.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer. Sâmbătă în 6 April: *Imprejurul iubirii*, operetă. Duminică, în 7 April: *Imprejurul iubirii*, operetă. Inceputul la: 7¹/₂ ore seara.

Teatru cinematograf. *Apollo*, Strada Schewis. Directoară: D-na Emil Tóth.

Sâmbătă în 6 April, Film Nordisk: *Colanul împărătesei*, comedie, cu Gunnar Tolnäs. *Aurul afurisit*, dramă, cu Olaf Fönnis.

Duminică și Luni, în 7 și 8 April: *Proba de foc*.

Inceputul la: 6¹/₂ și 8¹/₂ ore seara.

Nr. 304/1918

(69) 1-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Roșia, în protopresbiteratul Abrudului, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar reflectanții, cu observarea dispozițiilor regulamentare, să se prezinte în comună spre a face cunoștință cu poporul.

Abrud, 12 Martie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Abrudului, în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop.

Nr. 142/1918

(70) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroh în comuna Brădești (cl. III.) se publică nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele, cu întregirea prescrișă dela stat, sunt conform datelor din coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu în termenul sus indicat, iar concurenții, pe lângă observarea prescrișelor regulamentare, se vor prezenta în vreo Duminică sau sâmbătoare la biserică spre a cânta și predica, eventual celebra.

Alba-Iulia, 17 Martie 1918.

Oficiul protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parohial.

Ioan Teculescu,
protopop.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu-Nagyszeben se află de vânzare:

Semințe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericești pe toate Duminicile și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești, publice și private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminicile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele și sărbătorile de peste an, precum și la casuale bisericești.

Tomul III: Cuvântări bisericești la înmormântări, parastase și alte festivități funebreale. Adaus de texturi biblice pentru cuvântări funebreale.

Cuvântări funebreale și memoriale.

Prețul: de fiecare tom 3 Coroane plus porto postal recomandat 60 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.**Predici**

de

Mihal Păcățian,
protopresbiter

și alți preoți din presbiteratul B.-Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, Nagyszeben, se află de vânzare:

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Biharia:

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, Nagyszeben se află de vânzare:

Casa dela Jerihon

omiliile și cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană,** din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,
idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu:

Tipicul bisericii ortodoxe

intocmit pentru trebuințele preoților români și ale elevilor seminariilor

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminariilor, instructor de cântări bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan prin decisiul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povesti

de

E. Hodoș.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

„TURNU-ROȘU”,

casă de economii, societate pe acțiuni în Boița.

takarékpénztár részvénytársaság Bojczán.

Convocare.

Domnii acționari ai casei de economii, societate pe acțiuni «Turnu-Roșu» în Boița, se invită prin aceasta în virtutea §-ului 18 al statutelor societății la a

XIV-a adunare generală ordinară, care se va ține în Boița, la 21 Aprilie st. n. 1918, la 1 oră p. m. în localul societății.

Obiectele:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere privitor la bilanțul societății cu finea anului 1917.

2. Propunerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere referitor la distribuirea profitului curat și darea absoluturului.

Boița, la 31 Martie 1918.

(71) 1-1

Direcțiunea.**Meghivó.**

A bojczai «Turnu-Roșu» takarékpénztár részvénytársaság részvényes urai ezennel a társaság alapszabályainak 17-ik §-a értelmében meghívotnak

a XIV-ik rendes közgyűlésre, mely Bojczán 1918 évi április hó 21-én d. u. 1 órakor a társaság lakhelyiségében fog megtartatni.

Tárgyak:

1. Az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak az 1917 évi társasági mérlegre vonatkozó indítványa.

2. Az igazgatóságnak és felügyelő bizottságnak a tiszta nyereség felosztására vonatkozó indítványa s a felmentvény megadása.

Bojczá, 1918 évi március hó 31-én.

Az igazgatóság.**Bilanț la 31 Decemvrie 1917.**

Activa—Vagyon.	Mérleg számla 1917 december hó 31-én.	Pasiva—Teher.	
Cassa — Pénztár	5,180.43	Capital social — Részvénytőke	20,000.—
Bon la bănci — Bankoknál elhelyezett tőkék	2,360.—	Fond de rezervă — Tartalék alap	5,000.—
Escont — Váltók	24,296.66	Fond de binefaceri — Jótékony célú alap	246.64
Imprumuturi hipotecare — Jelzálog kölcsönök	25,095.—	Depuneri — Takarék betétek	45,887.78
Credite personale — Kötvény kölcsönök	3,450.—	Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalék	394.—
Efecte — Értékpapírok	2,933.—	Diverși creditori — Külömböző hitelezők	234.10
Mobiliar — Felszerelés	140.—	Profit transpus din anul 1916	—
După amortizare — Leirás után	14.—	— 1916 évről áthozott nyereség	39.73
Interese transitoare restante — Átmeneti hátralékos kamatok	9,786.40	Profit curat — Tiszta nyereség	1,425.24
	73,227.49		1,467.97
			73,227.49

Profit și Perdere — Nyereség- és Veszteség számla.

Spese—Kiadások		Venite—Bevételek.	
Interese de depuneri — Takarék betéti kamatok	2,137.64	Interese — Kamatok:	
Spese — Költségek:		de escont — váltók után	2,474.50
Salare — Fizetések	900.—	de hipotecă — jelz. kölcsönök	2,460.38
Remunerațiuni — Jutalékok	80.—	de obligați. — kötvény kölcs.	149.34
Spese curente — Folyó költségek	295.16	de efecte — értékpapírok	80.—
Marce de prezență — Jelenléti díjak	164.—	de bon la bănci — bankoknál elhelyezett tőkék	433.22
Contribuțiune directă — Egyenes adó	694.99	Provizioni — Jutalékok	347.69
10% dare la interese de depuneri — 10% tőkékamat adó	234.10	Profit transpus — Áthozott nyereség	39.73
Amortizare din mobilier — Leirás a felszerelésből	14.—		
Profit transpus din 1916 — 1916 évről áthozott nyereség	39.73		
Profit curat — Tiszta nyereség	1,425.24		
	5,984.86		5,984.86

Boița, la 31 Decemvrie 1917. — Bojczá, 1917. évi december hó 31-én.

DIRECȚIUNEA: — AZ IGAZGATÓSÁG:

Ioan Druhora m. p. George Comșa m. p., prez. —elnök. Ioan Stoia Bobeșiu m. p. Vasile Cloaje m. p. Frangu Constantinescu m. p.

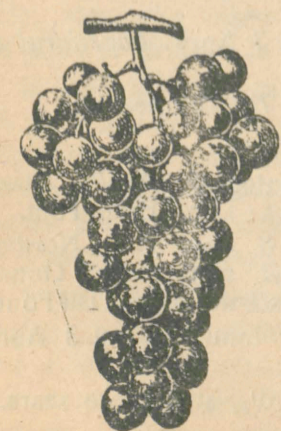
S'a cenzurat și aflat în consonanță cu cărțile purtate în ordine. — Felülvizsgáltatott és a rendben vezetett könyvekkel egybehangzónak találtatott.

Boița, la 31 Martie 1918. — Bojczá, 1818. évi márczius hó 31-én.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE: — A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Ioan St. Cocă m. p. Eliseiu Rusu m. p. Nicolae Hânsea m. p. Ioan Bobeșiu m. p.

Requisite de scris se pot procura dala **Librăria arhidiecezană**

Vite de vie nobilitate

Vite de vie americane, cu și fără rădăcină, în diferite și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnizează firma solidă și cunoscută de mulți ani:

Prima plantațiune de pe Târnave pentru nobilitarea viței. (Kokelthaler Erste Rebenveredelungsanlage)

7-10 (58)

Proprietar:

Fr. Kaspari Mediaș, în Ardeal.